No. 1051 Zaterdag 13 Februari 1904. 21ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAUX VAN DIT BLAD
REDACTIE: Waterkant, Otrabanda, No. 223
ADMINISTRATIE: Plein Concordia, No. 129, Pietermaai

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 12 Februari.

Wat er gedaan wordt voor Curaçao.

De geachte lezer weet, dat VAN KOL bij het Voorloopig Verslag over onze begrooting een nota heeft gevoegd, een verlanglijst, wat er zoo al volgens zijn meening gedaan moet worden om onze Kolonie te verbeteren.

Naar aanleiding hiervan heeft ook de Minister in overleg met den Gouverneur een antwoord ingestuurd, naast deze NOTA afgedrukt.

Het geheel is te groot om door ons te worden gepubliceerd, maar het dunkt ons van bijzonder belang mede te deelen de maatregelen, die sedert Mei 1901 reeds genomen of voorbereid zijn om verder verval onzer kolonie te voorkomen. Vele waren ons totaal onbekend, en omdat wij ons wel eenige moeite geven te weten te komen, wat bestemd is voor het publiek, vreezen wij, dat de bevolking in het algemeen, daar nog minder, mischien zoo goed als niets van zal weten. Dit nu is bepaald verkeerd. Het volk moet zooveel mogelijk op de hoogte blijven van den stand der publieke zaken, het zal daardoor meer belangstellen in het groote huishouden der kolonie meer gevoelen voor staatsbelangen, meer medeleven.

Ons eergevoel is, Goddank, voldoende ontwikkeld, het behoeft niet meer geprikkeld te worden, zooals de Minister wel wat te veel herhaalt, maar juist, dit eergevoel komt op tegen dat geheimhouden van publieke zaken. Het is alsof wij er nog niet over kunnen oordeelen. Men vertelt aan kinderen immers ook niet alles, ze hebben er toch geen verstand van.

Maar ons volk wil erkend worden. Het moet niet plotseling hooren van een maatregel, van een wet of verordering, als er reeds straffen vallen voor overtreding, zonder dat er iets vernomen is van het bestaan van dergelijke verordening.

Wat de verordeningen betreft, zullen *wij* ons best doen, die steeds bekend te maken, van het ontwerp af tot en met de bespreking in den Kol. Raad. Het spijt ons alleen maar, dat die ontwerpen zoo duur zijn en de pers ze niet gratis ontvangt. De leden van den Kol. Raad zijn steeds zoo voorkomend, dat wij vrijmoedig tot H. E. A. het verzoek durven richten voor ons zulk een privilegie aan te willen vragen.

Het is toch voornamelijk door meerdere belangstelling in de zittingen van den Kol. Raad, dat de „public spirit" vaardig zal worden en opleven. Wij hopen, derhalve de voor ons zoo kostbare documenten voortaan gratis te ontvangen, zoo spoedig zij verschijnen, opdat niets ontsnappe aan de belangstelling van het publiek.

Hoe wij echter achter die „maatregelen" moeten komen die herhaaldelijk blijken genomen te zijn, zonder dat iemand er ook maar iets van wist? Zoo iemand ons den weg wil wijzen, zullen wij gaarne volgen. Zoo het Bestuur de pers meer steunde zou het publiek veel meer mede kunnen leven, om dat het beter, rijker, overvloediger voedsel zou ontvangen.

Doch, nu ter zake, en in hoofdzaak medegedeeld, wat over 't algemeen zeker nog onbekend zal wezen.

Aan den directeur van de openbare werken M. J. SELHORST en den 1sten luitenant der artillerie J. A. SNIJDERS Jr., die uit belangstelling in de quaestie van regenverwekking reeds sedert eenige maanden bezig waren met dienaangaande de noodige inlichtingen in te winnen, werd een officiëel onderzoek opgedragen naar de resultaten van regenverwekking elders verkregen, om naar aanleiding daarvan een rapport uit te brengen en dit, wanneer hiertoe termen mochten zijn, te doen vergezeld gaan van de noodige voorstellen tot proefneming.

Den administrateur van financiën is opgedragen voor het eiland Curaçao tot het samenstellen van een uitvoerstatistiek over te gaan. Dat zulks tot dusver niet plaats vond is daaraan toe te schrijven dat op dat eiland slechts op delfstoffen uitvoerrechten wordt geheven, zoodat er op den uitvoer van andere artikelen geen contrôle wordt gehouden.

Op Bonaire en Aruba zijn keuren vastgesteld om den uitvoer van onrijpe divi-divi tegen te gaan. Op eerstgenoemd eiland is de keur tijdelijk geschorst omdat, tengevolge van het mislukken van den oogst, de in grooten getale op het eiland voorkomende parkieten, die geen ander voedsel vinden, de divi-divi-peulen vernielen, voordat ze rijp zijn, zoodat, wanneer het plukken van onrijpe peulen door de bevolking belet werd, ook dit product voor het grootste deel voor haar verloren zou gaan.

Een onderzoek wordt ingesteld of 1°. verpachting der gouvernements-divi-divi, onder zoodanige voorwaarden dat én het gouvernement èn de bevolking (die tot dusver steeds vrij beschikte over dit product) er bij gebaat zullen zijn, is aan te bevelen, 2°. het gouvernement als groot plantagehouder dient op te treden, het systeem van den landeigenaar volgend en de op zijn terrein verzamelde divi-divi aan zich tegen zekere betaling doende inleveren, 3°. het daarheen dient geleid te worden dat de gouvernementsterreinen, waarop zich divi-diviboomen bevinden, zooveel mogelijk in perceelen aan de bevolking in huur worden gegeven onder de noodige waarborgen, dat de huurder, mits zijne geringe verplichtingen nakomende, in het ongestoord gebruik van den grond voor zich en zijne erfgenamen kan blijven.

Door een verscherpt toezicht op de gouvernementsgronden verwacht de Gouverneur met de tegenwoordige bepalingen genoeg te kunnen doen tot behoud en bescherming van de bestaande beplantingen; en om, langs indirecten weg, op de in huur uitgegeven perceelen nieuwe aanplantingen te bevorderen, heeft hij in alle nieuwe contracten de bepaling doen opnemen, dat de huurder zich aanspraak kan verwerven op vermindering van pacht, mits hij boomen plant.

Ook op bebossching langs directen weg is de Gouverneur bedacht. Hij zegt daaromtrent:

„Langs directen weg zal het bebosschen kunnen bevorderd worden door het bij gedeelten afdoende omheinen van terreinstukken. Wanneer op het omheinde gedeelte de houtwas voldoende afmetingen zal hebben verkregen, om geen gevaar voor schade van het vee meer op te leveren, zal een tweede perceel evenzoo kunnen behandeld worden, waarbij de omheining van het eerste stuk, die uit gegalvaniseerd prikkeldraad zal dienen te bestaan, weder in hoofdzaak dienst zal kunnen doen, enz. Wanneer hierbij vooral het oog wordt gehouden op het aankweeken van divi-divi, zullen de terreinen én als weide verbeteren, én geleidelijk bebossching worden verkregen, maar er zal geruimen tijd mede gemoeid zijn.

„Hoe men de zaak ook beziet, het komt mij in elk geval gewenscht en rationeel voor om op deze wijze, voor

---

Feuilleton.

LOSSE GREPEN

— UIT —

CURAÇAO'S VERLEDEN.

V.

De Invallen der Engelschen op Curaçao.

(1803 — 1807). 6)

Doch dit mooie plan van den Raad viel in duigen door de halsstarrigheid der Engelschen. Toen den 17n. Sept. de beide goletten gereed waren om hen naar *Jamaica* over te voeren en zij opgevorderd werden op hun eerewoord zich te verbinden, ingeval de oorlog van Engeland met de Bataafsche Republiek reeds was uitgebroken of binnenkort zou uitbreken, niet de wapenen tegen die Republiek op te vatten, vooraleer zij als krijgsgevangenen van de Bataafsche Republiek ieder volgens hun rang tegen anderen waren uitgewisseld, en bijaldien zij anders handelden, in ongenade zouden vallen en volgens de krijgswetten onderworpen zijn aan de straffen op de woordbrekers, — toen weigerden zij beslist hieraan te voldoen, voorgevend, dat zij, door zich aldus te verbinden, verantwoordelijk zouden zijn voor hun Gouvernement of Admiraal.

De luitenant van de marine VERVEER werd belast, tegelijk met de *mindere* manschappen van de *Suriname*, ook de missives van het Curaçaosch gouvernement aan den Engelschen Admiraal SIR THOMAS DUCKWORTH te *Jamaica* over te brengen.

De Engelsche *officieren* bleven hier achter. Wegens hun eedsweigering werden zij beschouwd als vijanden, behandeld als krijgsgevangenen en de wapenen, die hun eerst op hun eerewoord waren teruggegeven, weder van hen opgeëischt.

Karakteristiek is wel het antwoord van den Engelschen admiraal, dat luitenant VERVEER den 4n. November terugbracht. Van een „amende honorable" is in dezen brief volstrekt geen sprake. In al zijn termen en uitdrukkingen is hij opvallend terughoudend, laat niet het minst doorschemeren van zijn verdere plannen. Ziehier de vertaling van dien brief:

Aan boord van H. B. M. Schip „*Shark*", Port Royal, Jamaica, 25 Sept. 1803.

Mijne Heeren!

Ik heb uwen brief van den 17n. dezer ontvangen te gelijk met de ingesloten stukken van n°. 1 tot 7, welke betrekking hebben op het gedrag van Kapitein TUCKER, kommandant van H. M. Schip *Suriname*, dat volgens uw verhaal den 29sten Mei in de haven van Curaçao voor anker is gekomen, na alvorene den schoener *Esperante* als buit te hebben binnengezonden. Deze was het eigendom van den heer JEAN PUGET, wonende op Curaçao, aan wien voorzeide schoener ten laatste bij overeenkomst werd teruggegeven, nadat de Raad had beslist, dat men de de Fransche Regeering moest hooren over de al of niet wettigheid zijner papieren. Ofschoon ik over de noodzakelijkheid van dit hooren der Fransche Regeering niet durf beslissen, valt er toch niets op te zeggen, als het tot voldoening van beide partijen afloopt. — Wat betreft de aankomst van een schoener van Barbados op den 24sten Juni, welks kapitein u kennis gaf van het feit, dat men op dat eiland beslag had gelegd op schepen, die toebehoorden aan de *Bataafsche Republiek*, hetgeen U deed besluiten tot het nemen van dergelijke maatregelen met de *Suriname*, daar kan ik niets van zeggen; maar wat mij ernstig aangrijpt, dat is het tafereel, dat U mij schildert van het daaropgevolgde; gedrag van Kapitein TUCKER en nog meer bijzonder de buitengewone moord, die, naar U zegt, gepleegd is op luitenant DE LANGE, terwijl hij de trappen besteeg van het huis, waarin kapitein TUCKER woonde, nochtans voor de eer van ons land en van het menschdom, durf ik hopen, dat het een gevolg was van een toeval en geen opzet. Desniettemin moet ik bewonderen en prijzen de gematigdheid, door uw gouvernement aan den dag gelegd, en die zeker zal bijdragen om den roem te verhoogen van personen, waaruit het bestaat.

Welke redenen er kapitein TUCKER en zijne officieren toe kunnen geleid hebben om te weigeren de parool te onderteekenen, waarvan U mij een afschrift N°. 7 toezendt, dat zou ik U niet kunnen zeggen, daar het toch schijnt, dat ze geheel overeenkomstig is met den gewonen algemeen gebruikelijken vorm. Daar ik bevind, dat er gedurende den afgeloopen oorlog geen vast cartel bestond, dan dat wat voortsproot uit het wederzijdsche vertrouwen, dat de vlag van andere natiën gerespecteerd zou worden, wanneer ze in geweten dien dienst vervulde, acht ik mij niet bevoegd, met luitenant VERVEER andere regelingen te treffen, alvorens ik 's konings ministers geraadpleegd heb. Echter zal deze officier, die door zijne manieren aanspraak heeft op beleefdheid van mijnen kant, U de verzekering geven, dat aan uwe Vredevlaggen alle mogelijke respect zal betoond worden, en ik, Mijne Heeren, heb de eer met hoogachting te zijn

Uw zeer onderdanige en dienstwillige dienaar,

S. V. DUCKWORTH

Schout-bij-nacht van het Red Esquadron en kommandant, etc. etc.

Jamaica.

Aan het Commissariaat, belast met het beleid des bestuurs. enz., enz.

Curaçao.

dat andere maatregelen eventueel overwogen zullen moeten worden, een aanvangsproef te nemen, omdat dan beter dan nu het resultaat zal kunnen worden nagegaan van de wijze, waarop een natuurlijke houtopslag er toe zal kunnen bijdragen de nu kale berghellingen in bosschen te herscheppen.

„In plaats van gedeelten van terreinen te omheinen, zouden ook bepaalde stukken gronds kunnen worden aangewezen als weidegrond en dan aan een verbod tot het beweiden van andere gronden streng de hand kunnen gehouden worden; doch ik ben bevreesd, dat de kosten van het toezicht alsdan meer zullen bedragen dan die voor omheining op de eerstaangewezen wijze. Op de gouvernementsterreinen tusschen het oude militaire hospitaal en het leprozengesticht, waar aan de eene zijde het rifwater de grens is en dat reeds op meerdere gedeelten afdoende omheind is, wordt de omheining geheel voltooid en eene eerste proef in deze richting genomen. Verder zal voor terreinkeuze en deskundige leiding der werkzaamheden de aanwezigheid van den landbouwkundige onontbeerlijk zijn."

k. Bij uitgifte van gouvernementsterreinen voor den kleinen landbouw wordt stelselmatig te werk gegaan ten einde te komen tot centra's van kleine landbouwers. Op gouvernementsterreinen worden op het gebied van damaanleg reeds nu nuttige en ten voorbeeld strekkende werken uitgevoerd, en het ligt in het voornemen in deze richting voort te gaan.

l. Ook in verband met de wenschelijkheid om het stelsel der in- en uitvoerrechten te verbeteren wordt eene herziening van het belastingsysteem voorbereid.

n. Tot keering van het gevaar, dat den steilen tufwand op St. Eustatius door het afspoelende regenwater dreigt, zijn verschillende plannen ontworpen. Nauw hangt hiermede samen de vraag op welke wijze van het af te voeren water het beste gebruik kan gemaakt worden voor bevloeiingen. Thans is aan den gezaghebber een nieuw onderzoek opgedragen met het doel om de mogelijkheid na te gaan om, zonder te hooge uitgaven, het water tusschen het stadje en de daarachter gelegen vlakte te leiden, waardoor de tufwand bevrijd zal kunnen worden van het gevaar veroorzakende water, het inconvenient van sterke waterstroomen tusschen de huizen zal worden voorkomen, en gezorgd zal worden dat het water behouden blijft voor eventueele bevloeiingen. Inmiddels is ook aan het afspoelen der wegen de noodige aandacht gewijd, en is omtrent deze aangelegenheid, alsmede omtrent het graven en heropenen van putten voor waterverschaffingen, door den Gouverneur een persoonlijk onderzoek ingesteld. Hij stelt zich voor bij de begrooting voor 1905 de noodige voorstellen te doen om den toestand te verbeteren.

In verband met den op art. 153 der begrooting voor 1904 uitgetrokken post voor het nemen van proeven en het maken van werken in het belang van de waterverschaffing, enz. wordt, zooals in de Memorie van Antwoord is medegedeeld, ter vervanging van den tegenwoordigen directeur van openbare werken, die binnen korten tijd om gezondheidsredenen zal repatrieeren, een gepensionneerd officier der genie van het leger in Nederlandsch-Indië uitgezonden, die alvorens naar de kolonie te vertrekken, zich naar Duitschland, Oostenrijk en België zal begeven ten einde in die landen practische ervaring van grondboringen op te doen en fabrieken van bouwmateralen te bezoeken. Aan dien persoon zal de leiding van bevloeiingswerken, het ontwerpen van plannen voor keerdammen, het verbeteren der wegen, enz. kunnen worden toevertrouwd. De ondergeteekende zal overwegen of het wenschelijk is hem daarbij de beschikking te geven over een of meer personen, bij den topografischen dienst in Nederlandsch-Indië werkzaam geweest.

Wat de rasverbetering van het vee betreft, zegt de Gouverneur, dat ze zal moeten worden voorafgegaan door of althans zal moeten samengaan met voederverbetering, wil men zich groote teleurstellingen besparen, ten minste als men de rasverbetering wil ter hand nemen door importatie van rasvee, dat door ongunstiger levensomstandigheden in dit klimaat, zooals de ondervinding heeft geleerd, in het volgende geslacht achteruitgaat. De Landbouwmaatschappij op Curaçao heeft reeds in deze richting een kleine proef genomen en zal, geholpen door de gouvernementssubsidie, zeker diligent blijven. Daarbij zal deskundige voorlichting over de teeltkeuzen vooreerst kunnen worden opgedragen aan den landbouwkundige, waardoor zeker reeds aanvankelijk resultaten kunnen bereikt worden, en zal ten slotte het tijdstip kunnen aanbreken, dat in deze bijv. door het oprichten van een kleine rasfokkerij, rechtstreeks door het bestuur hulp wordt geboden; doch zonder oplossing der voeder-(ook water) quaestie zal een dergelijke hulp nutteloos zijn. Aan den landbouwkundige zal ook de studie van de bijenteelt kunnen worden opgedragen.

Aangaande de verstrekking van goedkoop crediet oordeelt de Gouverneur, dat zulks, op kleine schaal gegeven, zeer zeker nuttig zou kunnen werken, maar allereerst zullen de levensvoorwaarden van den kleinen landbouw moeten verbeterd zijn, daar voorschotten alleen kunnen gegeven worden onder de noodige waarborgen dat zij doeltreffend kunnen en zullen worden aangewend.

De ondergeteekende stelt zich voor den Gouverneur uit te noodigen om de bestudeering van de zoutwinning en van hetgeen daarmede samenhangt op te dragen aan den nieuwen Directeur van het departement van Openbare Werken. In verband daarmede zal deze zich voor zijn vertrek naar Curaçao zoo goed mogelijk op de hoogte stellen van deze quaestie.

Blijkt het dan later noodig in het belang van de zoutwinning, dat plaatselijk aanwijzingen worden gedaan door iemand, die geheel tot in details met de practijk van deze zaken bekend is, dan zal de ondergeteekende tot de tijdelijke zending van een dergelijk persoon zijn medewerking verleenen.

Omtrent de herziening der pensioensregeling [129 pct der traktementen op St. Martin] is aan professor VAN GEER, wiskundig adviseur bij het Departement van Kolonien een onderzoek opgedragen.

Tegen hooge winkelprijzen zal wel niets te doen zijn, of het Koloniaal bestuur zou er toe moeten overgaan zelf een winkel op Bonaire te openen. Maatregelen om de zoogenaamde gedwongen winkelnering tegen te gaan worden overwogen. Op dit oogenblik is er een Nederlandsch arts als gouvernementsgeneeskundige op Bonaire gevestigd.

Een door den Gouverneur ingesteld onderzoek naar de aloëcultuur heeft aangetoond, dat de marktprijzen van dit artikel te laag zijn met betrekking tot de productiekosten. Het ligt evenwel in zijne bedoeling den landbouwkundige op te dragen na te gaan of eene goedkoopere bereidingswijze van aloë niet mogelijk is.

Concessie tot parelvisscherij werd voorheen zonder resultaat verleend aan *L. B. Smith;* verleden jaar is de concessie opnieuw verleend aan *Jan Evertsz.*

De ondergeteekende zou het niet wenschelijk achten, dat van Regeeringswege voor het inlegen en conserveeren van vruchten fabriekjes worden opgericht, en meent dat dit aan het particuliere initatief moet worden overgelaten; die tak van industrie zal evenwel, waar het mogelijk is, gesteund kunnen worden.

Sedert tal van jaren wordt op Curaçao de gelegenheid van vestiging op gouvernementsterreinen gegeven en zelfs krachtig bevorderd; er zijn dan ook reeds verscheidene kleine centra gevormd, die zich gaandeweg uitbreiden. Zoolang er geen gebrek is aan gouvernementsgrond, is aankoop of onteigening van particulieren grond geheel overbodig. De Gouverneur is volkomen op de hoogte van den toestand van de arbeiders op het eiland Curaçao, zoodat van het instellen van een enquête geen sprake behoeft te zijn.

De natuurlijke weg om te geraken tot een overzicht van hetgeen gedurende de eerste jaren moet en kan worden verricht in het belang der kolonie ligt in de samenwerking van den Gouverneur en den Kolonialen Raad met den Directeur van het departement van openbare werken en den Landbouwkundige.

Het is die weg, die naar het oordeel van den ondergeteekende moet worden bewandeld. Daartoe is thans geen verhooging van de begrooting noodig.

(De Minister van Koloniën)

(IDENBURG).

Ingezonden Mededeelingen.

Nieuwsberichten.

Curaçao.

Havennieuws.

Op jl. Zondag avond is alhier het bericht ontvangen dat de schoener *Venus*, dien men als vergaan beschouwde, volgens het eerste ontvangen bericht, te Sabana la Mar, een haven van Jamaica, was binnengesleept. De schoener had masten en zeilen verloren, de lading is echter onbeschadigd. Het is te veronderstellen, dat al de opvarenden het leven hebben behouden, en daarom is het nu ontvangen bericht een blijde tijding.

(*De Cur. Cour.*)

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Tancie de Auguste, Julia Acosta Vda. de Andrés, José Luis Anéz, Miguel Gallo Diez, Henriette Evertz, Accursia Gommers, Hilarion Lampe, Jan Lodwick, Ramiro Lopez, Geustav Obispo, Mercedes de Peñaranda, (aanget). Catrín Walee.

In een publicatie (N°. 45) deelden de regeeringscommissarissen dien dag [4 Nov.] aan de bevolking den indruk mede, dien deze brief en de mondelinge mededeelingen van luitenant VERVEER op hen gemaakt hadden en maanden allen tot omzichtigheid aan:

„NADEMAAL wij (hoezeer nog geen officieele tijding exteert) zoo uijt de door ons ontfangen missive van den Britschen Admiraal SIR THOMAS DUCKWORTH, commandeerende de Engelsche Navale Macht te *Jamaica*, als uijt deszelfs gedrag, omtrent de door ons van hier afgezonden Parlementair met de Equipage van 't alhier aangehouden Engelsch corvet „*Suriname*" en meer andere bijkomende omstandigheden, ten volle verzekerd zijn, dat een vreedebreuk tusschen de Bataafsche Republicque en de Kroon van Groot-Britannië plaats heeft, — zoo is 't, dat wij niet hebben kunnen afzijn [nalaten A. E.] onze goede in- en opgezeetene daarvan bij deeze kennisse te geeven, ten eijnde op hun hoede te zijn en bij voorvallende geleegenheeden daarna te kunnen reguleeren."

Nog enkele maanden heeft het geduurd, voor TUCKER met zijn officieren werden uitgewisseld. Steeds bleven zij nog weigerachtig den verlangden eed af te leggen. Wel gaven de Comm.ˢˢⁿ hun tot straf weder arrest binnen de hoofdforteres, wel kwamen er klachten in over de hoogloopende onkosten aan hun onderhoud verbonden, doch het schijnt nog tot begin Januari 1804 geloopen te hebben voor de „principiele officieren" naar Jamaica verzonden werden [1]. De onkosten voor hun onderhoud hadden in het geheel 1891,— pesos bedragen (2).

Nergens vond ik meer van TUCKER melding gemaakt. Het is genoegzaam zeker, dat hij tegelijk met de officieren vertrokken is [3]. Vreemd mag het zeker heeten, dat de Raad hem niet hier in arrest hield om dezelfde reden, waardoor men zich bij de veroordeeling van JAMES JONES liet leiden.

Erger liep het af met J. JONES, I. JESURUN PINTO en SCHULER, de drie verraders, die met de golet *Sarah* TUCKER in zijn boos opzet waren behulpzaam geweest.

De golet *Sarah* werd geconfisqueerd en ten voordeele van den lande op publieke vendu verkocht (4).

De beschuldiging tegen PINTO luidde: van samen met JAMES JONES de golet van RIDCHARD BATEMAN LLOYD gekocht en na tot waarborg 50 Johannissen afgegeven en slechts 30 Joh. van de geheele koopsom betaald, zonder de koopbrief gepasseerd te hebben (5) met dit vaartuig JAMES JONES tot het plegen van zijn verraad naar *Jamaica* op een heimelijke wijze te hebben willen overvoeren, zoo hij daar niet bijtijds in verhinderd was geworden.

SCHULER, de minderjarige zoon van den chirurgijn J. C. SCHULER, was aangeklaagd zich aan TUCKER te hebben aangeboden, den Engelschen bij hun landing „den weg naar het fort op den berg" te zullen aanwijzen. [6].

Bij raadsbesluit van 6 October 1803 werden PINTO en SCHULER veroordeeld tot verbanning uit de kolonie voor den tijd van 6 jaar. Bijaldien na het einde dier 6 jaar de Bataafsche Republiek nog met Engeland in oorlog is, zal die straf blijven voortduren tot de oorlog geëindigd is. Den 26n. October werden beiden met het Deensche vaartuig *Experiment* van hier verzonden.

Het proces tegen JAMES JONES wekte algemeene belangstelling. De openbare meening sprak zich uit zoowel vóór als tegen hem. Maar het scheen, dat minder patriotische drijfveeren in beweging gezet werden, om de openbare meening te bewerken.

Bij die wisseling en verdeeldheid der meeningen moet het volgend ernstig woord der beide regeeringscommissarissen, waarbij zij een beroep deden op de vaderlandsliefde der Raadsleden, een machtigen en diepen indruk gemaakt hebben.

In een buitengewone zitting werd de Raad den 29n. Sept. bijeengeroepen. Toen deze als naar gewoonte met gebed geopend was, gaven zij de beweegreden dezer oproeping door voorlezing van het volgend document:

„Wij hebben noodig geoordeeld deeze Extraordinaire sessie te doen beleggen, ten Eijnde aan UEd. Achtbᵉ voor te dragen de dringende noodzakelijkheid welke er is, om zoo spoedig mogelijk eene einde te maaken met de zaak van den wegends Hoogverraad Crimineele gedetineerden JAMES JONES.

Met Leedwezen hebben wij moeten ondervinden en zijn reeds bij officieele berichten (?? P. A. E.) geïnformeerd, dat op de naburige Eijlanden den allerhaatelijkste en nadeeligste blaam niet alleen aan ons Gouvernement, maar zelfs aan deeze gansche Colonie word aangewreeven; — Even als of niet wij maar ook zelfs in het algemeen alle de ingezetenen van dit Eiland, niets

---

[1] *Notulen van den Raad*, 1804. 12 Jan.

[2] *Notulen van den Raad* 1804. 29 Maart.

[3] *Berichten* 1804 — 1806. *Vgl.* 20 nov. 1804.

(4) *Notulen van den Raad* 1803. 26 Oct.

(5) *Notulen* 1803, 15 Sept.

(6) *Requesten* 1803. n°. 89.

Muziekuitvoering.

Ter kennis van het publiek wordt gebracht, dat de gewone muziekuitvoering vóór het Gouvernementshuis des Zondags, wanneer er geene Godsdienstoefening is, voortaan plaats zal hebben van 6½—8 uur.

Terwijl op Woensdag 24 Februari a. s. een uitvoering in het *Wilhelmina Park* van 7½—9 uur zal gehouden worden.

Onze financien.

De overdrukke bezigheden der administratie van financiën in deze dagen van voorbereiding eener nieuwe begrooting zijn gelukkig geen beletsel geweest voor de bekendmaking van een staat der middelen en inkomsten over 1903 vergeleken met de raming.

De staat heeft alleen betrekking op Curaçao.

Opmerkelijk is het, dat wat de belastingen betreft, *alle* inkomsten de raming verre overtreffen, uitgezonderd de rijtuigbelasting, welke 90 Gld. minder opbracht.

Aan invoerrechten werd bijna *de helft* meer ontvangen.

Geraamd op *f* 80,000, brachten zij *f* 118,357,86½ op.

In 't geheel overtreffen de inkomsten der belastingen de raming met *f* 71,943,69½, dit cijfer moet nog verhoogd worden met het saldo der inkomsten van onderscheiden aard, die nog niet volledig konden worden opgegeven.

Men bedenke, dat er alleen van Curaçao sprake is, maar wij mogen uit de vorige staten afleiden, dat er ook op de eilanden een batig saldo wezen zal, zoodat hoogstwaarschijnlijk de subsidie van het Rijk met *f* 100,000 kan verminderd worden.

Hopen wij, dat zulke gelukkige cijfers blijvend voorkomen op onze begrooting, zonder dat de invoer zoo hoog loopt voornamelijk uit gebrek aan volksvoedsel: maïs.

Postspaarbank.

Van harte juichen wij het plan toe om een postspaarbank op te richten in onze Kolonie. Zoo iets noodig was, dan is het zeker den spaarzin op te wekken en aan te moedigen onder de arbeidende klasse. Wij kennen geen beter middel dan een postspaarbank, waar bedragen vanaf 25 cts kunnen belegd worden. Nu kunnen de geringe voordeeltjes, die soms behaald worden, de meevallertjes, die hen onverwacht in den schoot vallen, bewaard blijven voor slechtere tijden, zoodat armoede en gebrek minder zullen drukken, misschien bij sommige personen geheel verdwijnen kunnen.

Dit is een groot voordeel voor de bevolking.

Het ontwerp zal spoedig besproken worden in den Kol. Raad.

Op een paar artikelen willen wij wijzen, wellicht kan het ontwerp nog beter worden dan het al is.

Zoo gaarne zouden we deze instelling zoo nuttig mogelijk zien werken voor de armere bevolking.

Afdeelingen van de spaarbank zullen gevestigd worden ook in de buitendistricten van Curaçao en op de eilanden. Er zal spoedig een wijziging gebracht worden in het districtsbeheer en met de bezoldiging der districtsmeesters rekening gehouden worden, dat ook zij het beheer hebben over een afdeeling der spaarbank.

Art. 14 nu zegt, dat aan opvrage van sommen tot ten hoogste *f* 25.

b. in de districten zoo spoedig mogelijk [zal voldaan worden].

Waarom kan hier dan niet dezelfde bepaling gelden als in het stadsdistrict en op de overige eilanden: op elken dag, waarop de spaarbank geopend is?

Of minstens kan er toch een vaste termijn gesteld worden, opdat de buitenman, die gelden heeft gestort, niet meerdere malen groote afstanden behoeft af te leggen om weer iets los te krijgen. Het moet hem gemakkelijk gemaakt worden, anders vreezen wij wordt de instelling nimmer populair.

Indien de fondsen geregeld op een bepaalde hoogte worden gehouden, behoeft men immers niet beangst te wezen, dat ze te hoog zullen loopen.

Ook art. 16 zouden wij gaarne uitgebreid zien.

Daarin wordt gezegd dat de beschikbare gelden van de spaarbank zooveel mogelijk op Curaçao belegd zullen worden, in eerste hypotheek op onroerende goederen op het *eiland Curaçao.*

Voor de overige eilanden zoude het een groot voordeel wezen, indien ook daar geld tegen goedkoope rente opgenomen konden worden onder hypotheek. Er bestaat nu volstrekt geen gelegenheid daartoe, tenzij bij particulieren, die soms wel wat veel vragen.

Contrôle is er voldoende door de bankhouders op de eilanden; ook zullen daar meer onbezwaarde eigendommen gevonden worden dan hier op ons eiland.

Santo Domnigo.

Gisteren heeft de Gouverneur telegraphisch bericht ontvangen van den heer LEYBA, nederlandsch Consul op Sto. Domingo, dat een amerikaansch oorlogsschip Villa Duarte gebombardeerd heeft en dat het leger meester is van het terrein.

Zou hier soms een begin van uitvoering gegeven worden aan het plan van Amerika langzamerhand Sto. Domingo te bezetten?

Het engelsche schip *Alert*, dat Woensdagmorgen hier binnenviel, is gisteren naar dat eiland vertrokken. Onze *Kortenaer* zou, aangezocht door het engelsch gouvernement, Dinsdag naar Sto. Domingo zijn vertrokken, omdat het engelsch eskader telegraphisch niet te bereiken viel. Dinsdag echter kwam er bericht, dat dit eskader voor La Guaira lag, zoodat de *Kortenaer* niet behoefde uit te trekken.

Onderscheiding.

Met algemeene vreugde werd vernomen, dat de W. E. G. heer E. D. E. VAN DEN BOSSCHE door H. M. de Koningin verheven is tot Ridder van den Nederlandschen Leeuw. Ook wij sluiten ons van ganscher harte aan bij die vele gelukwenschen dezer dagen geuit. Klaarblijkelijk werd Z. W. E. G. deze orde geschonken als dankbetuiging voor de vele diensten den Lande in den Kolonialen Raad bewezen.

En terecht. De heer VAN DEN BOSSCHE verdiende ten volle deze hooge onderscheiding. Na een arbeidzaam leven heeft hij de jaren van rust opgeofferd in het belang der kolonie. Als lid, als Voorzitter van den Kolonialen Raad heeft hij, ofschoon hoog bejaard, nog met jongelingsvuur en mannenkracht gestreden voor Curaçao.

Hoe algemeen deze RIDDER geacht is, kan men afleiden uit de buitengewone bewijzen van waardeering door den Kolonialen Raad bij zijn aftreden als Voorzitter, en thans blijkt dit opnieuw uit de algemeene sympathie, welke hem dezer dagen werd betoond.

Hij leve nog lang en gelukkig, eindelijk genietend van een welverdiende rust.

Benoeming.

Bij Kon. besluit van 14 Jan. is met ingang van 1 Maart benoemd de heer J. H. REUS, consul der Nederlanden te Kobe [Japan] tot consul-generaal met den persoonlijken titel van zaakgelastigde te Caracas.

Binnenkort kunnen wij derhalve den heer J. H. J. HAMELBERG hier terugverwachten. Jammer genoeg, zal dit slechts voor weinige dagen wezen, want het is een publiek geheim, dat Z. H. E. G. wel spoedig naar Holland zal vertrekken.

Wij betreuren het ten zeerste, dat zulk een buitengewone werkkracht voor de Kolonie verloren ging.

Het „Geschied-, Taal-, Land- en Volkenkundig Genootschap," dat alles, de „Curaçaosche Maatschappij", welke zooveel aan den heer HAMELBERG te danken heeft, zal wel een gelegenheid zoeken ook blijken te geven van waardeering van het vele goede, dat verricht werd door dezen stoeren werker voor Curaçao's belang.

C. S. V. S.

De Curaçaosche Scherpschuttersvereeniging zal hedenmiddag een militaire promenade houden door de stad, begeleid met muziek van het garnizoen.

Woensdag a. s. zullen de schtters met de militairen uitrukken naar Veeris om daar velddienst te houden.

Ons Park.

El Imparcial en *El Diario* maakten het rijke program bekend der soirée door de dames-club „Entre Nous" hedenavond te geven in het Theater Naar om gelden te bekomen tot bekostiging van den aanleg van het electrisch licht in het Park Wilhelmina.

Wij wenschen aan de Dames veel succés en rijken oogst.

Tegenstroom.

De paketschoener *Gouverneur van Heerdt* is nog niet binnen. Naar wij vernemen, moet zij geankerd liggen vóór de Boca Sta. Maria om verder afdrijven te voorkomen.

Egbert Meeuwsz Kortenaer.

De tooneel en gymnastiek-vereeniging der matrozen heeft Vrijdagavond veel succés gehad met haar liefdadigheidsvoorstelling. Het met vlaggen rijk getooide Theater Naar was vol. Ook de Gouverneur verscheen om 8 uren met zijn adjudant.

De muziek voldeed goed, de oefeningen aan den rekstok, de turners, en orde-oefeningen waren uitstekend en werden luide toegejuicht.

De eerste klucht: *Een onrustige nacht* werd flink opgevoerd, het tweede: *De rooverhoofdman* was iets minder.

Dank, intusschen, aan onze wakkere Jantjes, zij hebben hun goed hollandsch hart weer eens getoond en hard gewerkt voor de arme weezen.

De „Curaçaosche Maatschappij."

Het Bestuur maakt bekend, dat de Reederij van de „Gouverneur van den Brandhof" op een daartoe tot haar gericht verzoek, welwillend heeft toegezegd eene reductie van 50 pCt. te zullen verleenen op de passageprijzen voor Personen, wonende op de Bovenwindsche eilanden, die ter gelegenheid van de aanstaande Koloniale Tentoonstelling, welke zal worden geopend op 23 Mei e. k., Curaçao wenschen te bezoeken.

Curaçao, 12 Februari 1904.

Namens het Bestuur vnd.

H. H. R. CHAPMAN,

Ondervoorzitter,

G. B. DUSSEL,

Secretaris.

Andere bladen worden beleefd verzocht deze kennisgeving over te nemen.

Buitenland.

Frankrijk. — De verkiezing van Brisson als president is niet bijzonder schitterend geweest. Hoewel Combes, in afwijking van goedegewoonten den vorigen dag nog reclame voor hem maakte, is hij gekozen met 257 stemmen, terwijl de volstrekte meerderheid was 255. Hij heeft dus maar 2 stemmen meerderheid en dit niettegenstaande zijn tegencandidaat Bertrand maar weinig populair is.

---

meer verlangden dan naar de gelegenheijd om deeze Colonie aan de Britsche natie over te leveren.

Welke de aanleidende oorzaak tot deeze verspreide geruchten geweest zijn, zal niet moeielijk zijn te ontdekken, indien men de bij den gedetineerden JAMES JONES gevondenen depêches van den capn. TUCKER aan Adm. DUCKWORTH slechts wil inzien.

Wij behoeven UEd. Achtbren. niet te zeggen, dat de vertraagde afdoening deezer zaak bij de reeds tegen ons Gouvernement verspreide geruchten, eenen zeer nadeeligen indruk zo op de gemoederen der Ingezetenen, als vooral bij de naburige vreemde Gouvernementen moeten maaken.

UEd. Achtbren kunt hieruit van zelve begrijpen, welk een belang wij voor de eer van 't Gouvernement verplicht zijn te stellen in de spoedige en behoorlijke afdoening deezer zake, — door 't welke alleen de tegen ons Gouvernement verdigte lasteringe daadzakelijk gelogenstraft kunnen worden.

Wij hebben ons dus verpligt geoordeelt Edel Achtb. Heeren, aan uw Achtbne te moeten voordraagen en hierop insteeren wij, dat in deeze zaaken met die acceleratie en expeditie van justitie mag worden geprocedeert, welke den aart en het gewigt der zaak vorderen.

Ook hiermede in verband en om de vele praatjes die over den beschuldigde de ronde deden, verzocht de fiscaal Mr. STARKENBORGH in de zaak van JONES zijn eisch en conclusie te mogen nemen „publicq en met open deuren."

In de zitting van 10 November werd het vonnis tegen JAMES JONES uitgesproken. Ten eeuwigen dage werd hij verbannen van deze eilanden en op doodstraf verboden hier weer te komen. Sommige raadsleden waren er vóór, hem tijdens dezen oorlog nog zoolang hier gevangen te houden en hem in arrest te brengen op Caracasbaai of hem naar Bonaire of Aruba te transporteeren.

Wegens ziekte moest hij korten tijd daarna reeds naar de meer dragelijke gevangenis „onder de poort van de hoofdforteres" worden overgebracht. Vóór zijn vonnis op den 16 November was nog beslist, dat hij *gedurende* dezen oorlog hier in arrest zou blijven, „omdat hij een te gevaarlijk persoon was, die zeker wraak zou nemen." (1) Eenig maanden later gaf hij reeds bewijzen, die dat vermoeden meer dan voldoende bevestigden.

(*Wordt vervolgd*)

P. A. EUWENS.

(1) Een jaar later was JONES nog in arrest. Niettegenstaande hij toen zelfs aan dysenterie leed en doodzwak was en een bewijs hiervan van Dr. WATER FORBES werd overgelegd, werd het verzoek van den Fiscaal (21 Nov. 1804) om JONES uit de gevangenis te ontslaan en naar Amerika te zenden, „gedeclineerd". Voor de curiositeit voeg ik hierbij een uittreksel uit *Requesten* 1804. N°. 13.—Den 29 Oct. vroeg JOHN JONES, die op zich genomen had voor de voeding van den gevangene te zorgen, het Gouvernement betaling van de volgende rekeningen:

Van 11 Sept. 1803 tot 31 Juli 1804 zijnde 324 dagen voor kostpenningen

	Patienje	Pesos.
à 1½ patienje per dag......	486 —	= 729.
voor 172 bott. maderawijn à 8 en 9 reaal......	122 —	= 183.— 2
voor 68 bott. roode wijn à 3 en 4 reaal..............	20 — 5	= 30.— 5
van 137 kannen rum à 6 r.	68 — 6	= 102.— 6
	697.— 3	= 1045.—5

Die stakkert schijnt dus met die alkoholgeneesmethode weinig baat voor zijn ziekte gevonden te hebben.

De Raad haalde een leelijke streep door deze rekening. Den requestrant werd eenvouding betaling gegeven over 338 dagen tegen een patienje per dag, zonder iets meer, en moest zich dus met 338 pat. of 507 pesos tevreden stellen.

Maar dit is niet het ernstigste. De uitslag der verkiezing heeft ontstemming gewekt bij de socialisten. Zooals men weet, bestaat de meerderheid uit vier groepen: socialisten, radicaal-socialisten, radicalen en liberalen. Brisson is radicaal. Om nu de radicaal-socialisten in het gevlei te komen zou nu Lockroy, die bovendien met Pelletan overhoop ligt, als vice-president vervangen worden door den radicaal socialist Dubief. Het bureau zou dan bestaan uit Brisson radicaal, Etienne liberaal, Dubief radicaal-socialist, Jaures socialist en Guillain, oppositie. De Kamer heeft echter dit plannetje geheel omvergeworpen, door Lockroy te herkiezen en Jaurès te vervangen door Geville Réacte, radicaal. De uiterste fractie, de socialisten en radicaal-socialisten, zijn dus buiten het bureau gehouden. Dat dezen daarover niet erg gesticht zijn laat zich verstaan.

Engeland.— De eigenlijke leider van de Unionistisch liberale partij, welke in den heer Chamberlain haar groote kampioen heeft, is de hertog van Devonshire, die aftrad als minister, omdat hij, als vrijhandelaar, zich met de politiek van Chamberlain niet kon vereenigen.

Tusschen beide politici heeft een briefwisseling plaats gehad, thans door de bladen gepubliceerd, welke op een aanstaande scheuring in de partij duidt. De briefwisseling werd 23 October geopend door den hertog van Devonshire, die de meening uitsprak dat de Unionistische partij-organisatie — waarvan hij voorzitter is en die gesticht werd om te strijden tegen de Home Rule of zelfregeering, welke Gladstone destijds aan Ierland wilde geuen — behoorde te worden opgeheven, omdat de Unionistische partij onmogelijk haar neutraliteit zou kunnen bewaren in de belastingsquaestie, welke haar leden verdeelt.

Chamberlain, drie dagen later antwoordende, uitte zijn verwondering, dat de voorzitter van de Union de eerste was om te verklaren, dat het met de vereeniging uit moest zijn, niet omdat de leden dit wenschten, maar omdat hij vreesde, dat de meening der meerderheid over een quaestie, welke op dat tijdstip nog geen partij-quaestie was, zou verschillen met de zijne. Het groote doel der vereeniging was, steeds te voorkomen, dat een Home-Rule-regeering aan het bewind zou komen, en in dien opzichte bleef de toestand onveranderd.

De centrale organisatie heeft nooit contrôle geoefend over de beslissingen van de plaatselijke vereenigingen, betreffende zaken, staande buiten het eigenlijke partij-program. Wanneer de hertog het echter wenschelijk vond, de meening der unionisten te kennen over de fiscale quaestie, dan wil Chamberlain gaarne een onderhoud doen plaats hebben van alle gedelegeerden te Londen in het voorjaar. Volgde de meerderheid haren voorzitter, dan zouden Chamberlain en zijn vrienden zich terugtrekken. Was dit niet het geval, dan moest de hertog „zijn positie tegenover de vereeniging herzien." Doch noodig vond de heer Chamberlain deze vergadering niet.

De hertog van Devonshire antwoordde den 31en October, dat hij er niet aan dacht de organisatie te vernietigen. Neutraal te blijven op het punt van de fiscale quaestie was echter onmogelijk. Hij zou trachten een oplossing te vinden.

Den 22n. December schreef Chamberlain, dat de raad, door den hertog gegeven aan de Union-kiezers, om geen candidaten te steunen, die Chamberlain's plannen voorstaan, een nieuwen en onhoudbaren toestand geschapen had. Tenzij de hertog dezen raad gegeven had met de bedoeling om alle banden met de Union te breken, kon deze stap alleen gerechtvaardigd worden door de goedkeuring van de vereeniging. In dit laatste geval was Chamberlain geneigd de beslissing van de Union te aanvaarden.

Den 2n. Januari gaf de hertog van Devonshire te kennen dat hij alles gedaan had om een scheuring te voorkomen. Doch het bestaan der vereeniging was niet langer noodig onder deze omstandigheden. Deze meening werd den 4en Januari door Chamberlain bestreden. Bovendien was voor een ontbinding noodig goedkeuring van de meerderheid der leden. Daarom wenschte hij een vergadering bijeen te roepen, om dan een beslissing af te wachten. Deze bijeenkomst zal zoo spoedig mogelijk na het samenkomen van het Parlement gehouden worden.

Aangezien lord Devonshire een man van groote beteekenis is in zijn partij, is deze scheuring een zaak, waarvan de gevolgen nog moeielijk zijn te voorzien.

Japan.- De berichten zijn het er alle vrijwel over eens, dat Japan's antwoord in den vorm gematigd is. Het stelt geen ultimatum, geeft gelegenheid tot voorzetting der gedachtenwisseling en bepaalt geen termijn voor het antwoord.

De toon is, zoo zeide de Japansche gezant te Londen, vredelievend, maar zeer vast. Japans houding heeft ten aanzien der door dit land gestelde eischen geen wijziging ondergaan. De hoofdpunten van het antwoord zijn een herhaling van de oorspronkelijke eischen betreffende de positie in Korea en Mantsjoerije. Een der voornaamste punten, zoo niet het voornaamste punt, is de erkenning van China's souvereiniteit in Mantjoerije.

Een ander Japansch diplomaat, die te Parijs schijnt te wonen maar overigens niet nader wordt aangeduid, liet zich nog beslister uit. Hij verklaarde dat, wanneer het antwoord van Rusland op de jongste Japansche nota niet bevredigend is, de status quo ante toch nog van kracht zal blijven.

De oorlogsgeruchten steunen, beweerde hij verder, op geen ernstigen grond. Japan zal hoogstwaarschijnlijk niet den oorlog verklaren, doch een aanval afwachten. hetgeen hem vrijheid gaf te zeggen, dat een vredelievende oplossing zal gevonden worden.

Een Fransch blad gaat nog verder. Het beweert, dat de Fransche en Engelsche regeering haar vriendschappelijke bemiddeling — in de 's-Gravenhaagsche conventie „aanbieding van goede diensten" genoemd — in het Oosten van Azië willen verleenen tot voorkoming van den oorlog.

Tegenover deze zeer optimistische berichten staan echter ook andere van minder geruststellenden aard. Zoo vertelt de „Patrie" dat men meer over eenkomende met de feiten, te Petersburg sinds 24 uren de overtuiging had, dat Japan den strijd met de wapenen wenscht te beslechten.

Een feit is, dat de oorlogstoebereidselen voortduren. Te Suez passeerde de Russische kruiser „Dimitri Donskoi", die ook te Port Said aankwam en nam er kolen in tegelijk met den Britschen kruiser „King Alfred". Het Russisch oorlogsschip „Ossliabaija" kwam verder te Port-Said aan, terwijl twee groote schepen van de Russische vrijwilliger vloot, met troepen aan boord, nog den Bosphorus passeerde met bestemming naar Oost-Azië. Te Port-Said kwam verder het pas door Japan gekochte oorlogsschip de „Nisshan" aan.

Naar uit vertrouwbare bron wordt gemeld, is van Parijs uit reeds voor eenigen tijd aan de Engelsche Regeering medegedeeld, dat Frankrijk op grond van het tractaat van bondgenootschap met Rusland slechts dan tot actief ingrijpen gedwongen en bereid is, wanneer in Europa door een derde mogenheid oorlogshandelingen tegen Rusland worden ondernomen. Frankrijk zou zich als niet gebonden beschouwen, zelfs als Engeland aan den oorlog in Oost-Azië zou deelnemen, aannemende dat het tooneel van strijd beperkt zou blijven tot het gebied buiten Europa.

Advertentien.

TIJDTAFEL

van de stoomschepen der "Red D Line" tusschen

NEW-YORK,

PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAÇAO.

1904.	Marcb.	Caracas	Zulia	Philad.	Marcb.	Caracas
Vertrekt van NEW-YORK	Jan. 2	Jan. 9	Jan. 16	Jan. 23	Jan. 30	Feb. 6
Komt aan te SAN JUAN		14		28		11
Vertrekt van „		15		29		12
Doet CURAÇAO aan		17		31		14
Komt aan te LA GUAIRA	9	18	23	Feb. 1	Feb. 6	15
Vertrekt van „	10	20	24	3	7	17
Komt aan te PTO. CABELLO		21		4		18
Vertrekt van „		22		5		19
Komt aan te CURAÇAO	11	23	25	6	8	20
Vertrekt van „	18	24	Feb. 1	7	15	21
Doet LA GUAIRA aan		25		8		22
Doet PONCE „	20				17	
„ SAN JUAN „		27		10		24
Komt aan te NEW-YORK	26	Feb. 1	9	15	28	29

Dienst tusschen Curaçao en Maracaibo.

	Marac.	Merida	Zulia	Merida	Marac.	Merida
Vertrekt van CURAÇAO	Jan. 11	Jan. 18	Jan. 25	Feb. 1	Feb. 8	Feb. 15
Komt aan te MARACAIBO	12	19	26	2	9	16
Vertrekt van „	16	22	30	5	13	19
Komt aan te CURAÇAO	17	23	31	6	14	20

Drukker:
ALFREDO F. SINTIAGO.